

уннчотжихъ мрачната тъма, тъй подчиненіето и почитаніето на множеството къмъ малко чловѣци произведохъ чистата онзи истинна на мѣдростта, която са длѣженствува на дълбокото имъ ученіе и на свѣтоноснитѣ имъ познанія. Тѣ изнамѣрихъ законодателството и исходящія отъ законитѣ свѣтлый редъ и наукитѣ и истиннитѣ почитанія въ живота. Като наложиха вѣрата, наградихъ вѣрующитѣ съ цивилизаціята. Не сж были слѣдователно тѣхнитѣ добродѣтели измама? Вѣрвай мене, сѣко благодѣтелно божество, като гледа отъ върха небесата свѣта, радва са и одобрява сѣко мѣдро дѣло което клони къмъ една цѣль, чловѣческото благополучіе; но ты си нетърпеливъ, виждамъ, искашъ да приспособишъ тѣзи всеобщы догмы на твоитѣ обстоятелства. Бързамъ да та удовлетворишъ. Жертвеницитѣ на първото божество на религиата ни трѣба безпрестанно да са служатъ отъ сжщества ничтожны и бездушны, отъ сжщества, които служатъ като куклитѣ и раклитѣ за окаченіе или паданіе на свещеннитѣ одежды. Припомни си двѣ изреченія на Сикста питагорейца които той извлече отъ египетскитѣ догмы. „Не говори на простолюдіето за божество“ и другото „достойнитѣ за бога е богъ между чловѣцитѣ“. И тъй понеже чрезъ остроуміето достигнахъ до таквази сила египетскитѣ свещенници, сила която обаче днесъ е доста ослабила, чрезъ остроуміето пакъ трѣба да си я върнешъ. Познахъ та, Апикиде, за ученикъ достоянъ за моето ученіе, за служителъ способенъ за извършваніето на високата ни цѣль; духовната ти дѣятелность, остроуміето ти и чистотата на вѣрата ти, набожното ти благочестіе, сичко туй доказва че си създаденъ за великото поприще, което не може да измине освѣнъ онзи който е даренъ съ таквази пламенность и чрезъ таквази гениалны дарованія. Заради туй принесохъ послуга на свещеннитѣ ти желанія като та приканихъ да са посветишъ на настоящето ти званіе, но ты ма мѣришъ че не съмъ ти открилъ лѣжытѣ и шарлатанствата на другаритѣ на новия ти животъ. Апикиде! тъй самъ си быхъ развалилъ цѣльта си, твоята благородна натура бы са погнусила и Изида бы са лишила отъ свещеника си.

Изъ дълбочината на сърцето си постенѣ младыйтъ момѣкъ, но Египтянинитѣ безъ да дава вниманіе на туй прекѣсваніе на думитѣ си послѣдува пакъ приказската си. Поставихъ та въ онзи храмъ безъ да ти извѣстишъ и защо. Азъ искахъ ты самъ си да са научишъ и да видишъ съ очитѣ си чрезъ каквы залгалки са води простолюдіето, чрезъ каквы машины слита на чловѣческія родъ благодатната роса. Ето искуса на който сж са подлагали отъ незапомненны времена ученицитѣ на нашето духовенство. Нека оставимъ да са